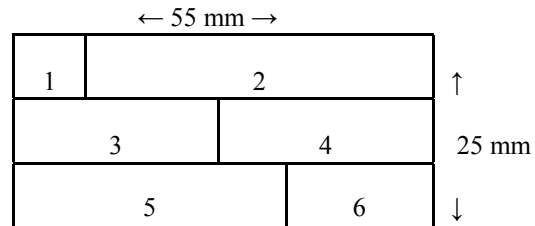

*Bilaga 62***[821] Särskild stämpel**

1. Medlemsstatens vapen eller andra tecken eller bokstäver som betecknar medlemsstaten
2. Tullkontor¹
3. Dokumentets nummer
4. Datum
5. Godkänd avsändare²
6. Godkännande

Bilaga 63

¹ Om denna stämpel används inom ramen för artikel 912 g (TFH III:1 [1426 G]) i denna förordning berör den avgångstullkontoret. *Förordning 1602/2000*.

² Om denna stämpel används inom ramen för artikel 286 (TFH III:1 [795]) i denna förordning berör den den godkände exportören.

[822] I ingressen till kommissionens förordning (EG) nr 75/98 av den 12 januari 1998 om ändring av förordning (EEG) nr 2454/93 ingår följande:

I kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1427/97, bör en definition införas av begreppet EFTA-länder som används i samband med förfarandet för gemenskapstransitering och det bör i det sammanhanget tas hänsyn till att andra länder anslutit sig till konventionen av den 20 maj 1987 om ett gemensamt transiteringsförfarande, i fortsättningen kallad ”konventionen”, vilken från början endast omfattade gemenskapen och EFTA-länderna.

Det är nödvändigt att ändra bestämmelserna om transitering och bevis på gemenskapsstatus för varor som transporteras sjövägen i syfte att förenkla både för de ekonomiska aktörerna och för tullmyndigheterna.

De gällande bestämmelserna om transitering och bevis på gemenskapsstatus för varor som transporteras sjövägen är otillräcklig, därför att sjötransportens särdrag inte är jämförliga med dem som gäller för de övriga transportsätten. Följaktligen kan de gällande bestämmelserna inte säkra att tullskulder och andra avgifter på varor kan tas ut.

Det obligatoriska förfarandet för gemenskapstransitering vid sjötransport av icke-gemenskapsvaror är i praktiken nästan omöjligt att tillämpa på grund av särarten hos denna typ av transporter.

När transitering av varor sker med fartyg på reguljära fartygslinjer bör säkerhet ställas för tullskuld och andra avgifter, som kan uppkomma för dessa varor.

Det är nödvändigt att fastställa en metod för identifiering av varor som sänds till eller från en del av gemenskapens tullområde där bestämmelserna i rådets direktiv 77/388/EEG, senast ändrat genom direktiv 96/95/EG inte tillämpas. Detta kommer att ske genom ett T2LF-dokument eller, när varorna transiteras med tillämpning av gemenskapens interna transiteringsförfarande, genom en särskild påteckning i T2-deklarationen.

För gemenskapsvaror som sänds från en plats till en annan inom gemenskapens tullområde genom ett eller flera länders territorier, vilka anslutit sig till konventionen, och som uteslutande transporteras sjövägen eller med flyg, bör användningen av gemenskapens interna transiteringsförfarande inte vara obligatorisk enbart på grund av att varorna passerar dessa länders territorier.

Erfarenheten har visat att det är lämpligt att ange en begränsad giltighetstid för åtgärder enligt vilka det är förbjudet att använda samlad säkerhet i samband med förfarandet för gemenskapstransitering.

I syfte att förenkla det administrativa förfarandet förefaller det lämpligt att harmonisera flera av de formulär som används inom ramen för förfarandena för gemenskapstransitering och gemensam transitering samt att i en enda förteckning samla de i bilagorna 52 och 56 till förordning (EEG) nr 2454/93 förekommande förteckningarna över vissa känsliga varor.

Utvidgningen av förfarandet för gemenskapstransitering till att omfatta Andorra och San Marino fordrar vissa anpassningar av formulären.

Övergångsperioden för handeln mellan å ena sidan gemenskapen i dess sammansättning den 31 december 1985 och å andra sidan Spanien och Portugal samt för handeln mellan dessa två medlemsstater löpte ut den 31 december 1995. Till följd av detta behövs inte längre de dokument och förfaranden som var avsedda för att identifiera varor som omfattades av denna handel. Kommissionens förordning (EEG) nr 409/86, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3716/91, bör därför upphöra att gälla.